

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 57

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, MARCH 10TH, 1933

LETO XXXV.—VOL. XXXV.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameri- ških naselbinah

Metropolitan Travel Bureau, slovenska tvrdka za pošiljanje denarja v staro domovino, naslednica Frank Sakser Co., 216 W. 1th St., New York, naznaja, da do nadaljnjega obvestila ne more pošiljati denarja v staro domovino. To pa radi vladne odredbe o bančnem "prazniku." Kadar bodo zveze tozadevno zopet vzpostavljene, se bo pravčasno naznanilo.

Jako važno sejo imajo člani in članice samostojnega društva Domovina v Barbertonu, Ohio, in sicer v nedeljo, 12. marca. Pričetek seje je ob 2. uri popoldne.

V Corcoran, Kings county, California, je umrl rojak Geo. Jakša. Primeroma mlad rojak je več let bolehal na tuberkulozi. Rokaj Jakša je bil rojen v Californiji pred 25. leti. Zapušča starše, enega brata in sestro. Njegov oče Janez Jakša je bil doma iz Semeča na Dolenjskem. Anton in Joe Knafel iščeta svojega brata John Knafelna, doma iz Grahovega pri Cerknici. Mr. John Knafel je prošel, da se zgledi pri Anton Knafel, Box 1494, Timmins, Ontario, Kanada.

V Milwaukee je umrl rojak Jakob Drogenik, star 68 let, doma iz Rogoške Slatine na Štajerskem. V Milwaukee se je nahajal 40 let in je vodil tam grobarijsko trgovino. V Ameriki zapušča ženo, v starem kraju pa brata in več sester.

Nekaj iz Barbertona

Iz prijazne slovenske naselbine v Barbertonu se nam poroča: Tudi v naši naselbini se sliši vesela vest, da bodo naši pevci peli na radio v bližnji bodočnosti. Že dlje časa se pripravljajo cerkveni pevski zbori, ki kupujejo blago, ki troši denar in s tem podpira producente, ali one, ki ustvarjajo avtomobile, blago, obleke, živež, itd. Roosevelt je mnenja, da se je dosedaj vse premalo vpoštevalo onega, ki v resnici od svojega zaslužka pomaga producentom. Roosevelt piše: "Jaz sem prepričan, da se nahajamo na pragu popolnoma novih dogodkov in sprememb v našem gospodarskem sistemu. Prepričan sem, da bomo v bodočnosti več mislili na malega, dosedaj pozabljenega moža kot pa na bogatine. Naša glavna naloga mora biti, da porazdelimo narodno bogastvo bolj enakomerno na vse sloje prebivalstva. Nemogoče je v bodočnosti, ako želi delati imeti sigen obstanek, da bi se vse bogastvo zbiralo v nekaterih rokah. Ves narod mora biti enakomerno deležen svojega lastnega bogastva."

Davek na cigarete

Državna postavodaja v Columbusu je včeraj slišala silno mnogo pritožb proti davku na cigarete. Kot znano se mora v državi Ohio plačati od vsakega paketa cigaret 2c davka. To je povzročilo, da se cigarete vtihotaplja v državi, pri čemur legitimni prodajalci tobaka zgubijo letno najmanj \$13,000,000 trgovine. In dočim se dobijo cigarete v drugih državah po 10 centov zavojček, je najmanjša cena v državi Ohio 12 centov. Prodajalci cigaret želijo, da se davek na cigarete popolnoma odpravi.

Župan je podpisal

Župan Miller je podpisal včeraj novo postavbo, glasom katere se zniža cena kompijske elektrike od 5 na 4 cente kilovatt ure. S tem je župan prihranil Clevelandčanom \$800,000 na leto.

Za brezposelne

Federacija društev Slovenske Narodne Podporne Jednote v Clevelandu priredi v nedeljo, 12. marca, v obeh dvoranah Slovenskega Narodnega Doma lep program, o katerega posameznih točkah sicer nismo natančno obveščeni, pa smo prepričani, da bo posetnikom prireditve nudil mnogo lepega vžitka. Popoldne se vrši program v zgornji dvorani, zvečer pa bo prijazna domača zabava v spodnji dvorani. Prireditve je izključno v korist brezposelnih članov Slovenske Narodne Podporne Jednote, in priporočamo vsem, ki le morejo, da se prireditve udeležijo. Nizka vstopnina, lep in obsežen program naših domačih talentov, bo gotovo privabil občinstvo. Saj šteje članstvo S. N. P. J. v Clevelandu nekako 4,000 članov in članic, in njih dolžnost je, da pridejo in po svojih močeh pomagajo prireditvi, ki bo končno v pomoč brezposelnim članom S. N. P. J. In tudi čisto občinstvo je vljudo vabljen k obilni udeležbi radi blagega namena.

Roosevelt zahteva višje plače za vse ameriške delavce v tovarnah

Washington, 9. marca. Franklin Roosevelt, novi predsednik Zedinjenih držav, ima v tisku novo knjigo, v kateri priporoča, da se naj Amerika v bodoče manj ozira na producente, to je, na bogatine, in se bolj ozira na odjemalce. Odjemalec je človek, ki kupuje blago, ki troši denar in s tem podpira producente, ali one, ki ustvarjajo avtomobile, blago, obleke, živež, itd. Roosevelt je mnenja, da se je dosedaj vse premalo vpoštevalo onega, ki v resnici od svojega zaslužka pomaga producentom. Roosevelt piše: "Jaz sem prepričan, da se nahajamo na pragu popolnoma novih dogodkov in sprememb v našem gospodarskem sistemu. Prepričan sem, da bomo v bodočnosti več mislili na malega, dosedaj pozabljenega moža kot pa na bogatine. Naša glavna naloga mora biti, da porazdelimo narodno bogastvo bolj enakomerno na vse sloje prebivalstva. Nemogoče je v bodočnosti, ako želi delati imeti sigen obstanek, da bi se vse bogastvo zbiralo v nekaterih rokah. Ves narod mora biti enakomerno deležen svojega lastnega bogastva."

Apel na delodajalce

Trgovska zbornica je poslala na vse delovodje tovarnen in delavnic v Clevelandu nujno prošnjo, naj nikar ne odpovedujejo delo začasnim uslužbencem, tudi če slednjim ne morejo zaenkrat plačati njih zaslužka. Odpuščanje ljudi od dela v tem času, pravi trgovska zbornica, bi zelo slabo vplivalo na splošni položaj.

Pozor, Lorain!

Lorainčani, ki želite vstopnice za krščansko dramo "Pasijon," slednje lahko dobite pri našem zastopniku Mr. Louis B. Lantou, ki jih ima v predprodaji.

Banke odprejo jutri. Roosevelt zahteva denar za brezposelne. Proračun znižan za pol milijarde

Washington, 10. marca. Predsednik Roosevelt je sinoči podaljšal "bančni praznik," kar pomeni, da banke, razven v državi Ohio, še ne smejo redno poslovati, toda zgodaj danes zjutraj je odredil, da banke odprejo vrata v soboto.

Kongres je takoj prvi dan naredil novo postavbo glede bank, kakor jo je priporočil Roosevelt, ki je postavbo že podpisal ob 8:37 sinoči. Ker pa zakladniški oddelek še ni bil pripravljen takoj začeti s poslovanjem kot določa nova postavba, je predsednik ob 10. uri zvečer podaljšal bančni zastoj z novo proklamacijo. Nekaj ur pozneje je pa že brzojavil zakladniški tajnik Woodin vsem bankam, da vložijo prošnje, da smejo zopet odpreti za normalno poslovanje. Položaj glede bank je torej danes sledeč:

Nobena banka ne sme odpreti za redno poslovanje pred soboto. Banke morajo vložiti prošnjo, predno začnejo znova poslovati. Vlada ne more dovoliti vseh prošelj danes ali jutri. Toda nobena banka ne sme odpreti za redno poslovanje, dokler ni dobila tozadevnega dovoljenja od vlade.

Jako pametna odredba državnih županih in komisij

Iz Columbusa se poroča, da je državna utilitetna komisija odredila, da ne smejo kompanije, ki prodajajo elektriko, plin ali vodo ali telefon privatnim odjemalcem, prenehati s postrežbo napram odjemalcem, ako slednji ne plačajo svojih računov. Vsem odjemalcem elektrike, vode, telefona ali plina se mora dati čas najmanj do 20. marca. Državna komisija je mnenja, da mnogi ljudje, ki imajo sicer denar, do slednjega ne more priti radi izrednih bančnih razmer. Kaj se bo naredilo po 20. marcu, bo javnosti pravčasno sporočeno. Medtem pa ne sme nobena kompanija zapreti elektriko, vodo, telefon ali plin stranki, ki ni plačala svojega računa.

Zaposleni ljudje

Washington, 9. marca. Ako je kdo zaposlen te dni je to prav gotovo zvezna tiskarna v Washingtonu, ki tiska nov denar, da z njega pomočjo prežene krizo in depresijo iz Zedinjenih držav. Nad 500 uslužbencev v zvezni tiskarni dela noč in dan. Nekateri so zaposleni z izdelovanjem plošč za bankovce, drugi na linotype strojih, tretji pa na tiskarskih strojih. In čudno je, da so najprvo tiskali bankovce po \$500 in \$1000. Za te se najbolj bojijo. Danes in jutri bodo tiskali bankovce po \$50 in po \$20 vrednosti, in končno pridejo bankovci po \$1, \$2 in \$5 na vrsto. Ves natiskani denar hitro spravijo v posebne blagajne in tajni agenti so neprestano na mestu, da se ne prikrade kak nepoklicani gost v vladno tiskarno in pobere kak napol dovršeni kos papirja, ki je mogoče vreden \$1000.00.

* V Bellefontaine, Ohio, je strela udarila v sodnijo in jo uničila.

Kongres je včeraj podelil predsedniku Rooseveltu izvanredno diktatorsko moč glede bank, kakoršnje pred Rooseveltom ni imel še noben predsednik. In noben kongres ni še nikdar tako zvesto poslušal predsedniku kot sedanjji, 73. kongres. Roosevelt samo namigne, kongres naredi postavbo. Nova bančna postavba, ki bi vzele v normalnih časih cele mesece debate v kongresu, je bila sprejeta včeraj v 49 minutah. Kongresmani si niti čas niso vzeli, da bi prebrali, kaj Roosevelt zahteva, pač pa so silihi nemudoma, da se postavbo odobri, kar Roosevelt zahteva. Tako je kongres postavil Roosevelta za finančnega diktatorja nad premoženjem, ki znaša \$70,000,000.000.

Pričakuje se, da bodo jutri, v soboto, odprte vse "zdrave banke." Glasom nove bančne postavbe ima Roosevelt pravico izdati nov denar, kolikor misli, da je potrebno, predsednik lahko banke preskrbi z denarjem, zapre ali odpre vsako banko, kakor se mu zdi potrebno, lahko postavi zveznega oskrbnika banki, sploh lahko naredi, kar koli hoče.

Nadalje je predsednik danes zjutraj ob 2. uri zahteval od kongresa dovoljenje, da sme izdati \$500,000,000 iz zveznega proračuna. Kaj in kje se bo črtalo, prosi Roosevelt, da se mu dovoli polna oblast. Črtati proračun je pravica kongresa, toda Roosevelt zahteva, da se njemu prepusti ta pravica. Smatra se, da bo Roosevelt črtal la v normalnih časih cele mesece debate v kongresu, je bila sprejeta včeraj v 49 minutah. Kongresmani si niti čas niso vzeli, da bi prebrali, kaj Roosevelt zahteva, pač pa so silihi nemudoma, da se postavbo odobri, kar Roosevelt zahteva. Tako je kongres postavil Roosevelta za finančnega diktatorja nad premoženjem, ki znaša \$70,000,000.000.

Medtem se pa poroča iz mesta Watertown, N. Y., da se tam zopet dobili bombo, naslovljeno na Roosevelta. Neki poštni uradnik jo je slučajno odkril, ko je sortirjal pošto. Upeljana je preiskava.

Pomemben sestanek naših slovenskih trgovcev

Snoči se je vršil v Slovenskem Narodnem Domu sestanek slovenskih groceristov in mesarjev. Udeležilo se je tega sestanka 31 naših trgovcev. Mr. Filipič je bil izbran predsednikom sestanka, Mr. Godnjavec pa tajnikom in zapisničarjem. Večje število trgovcev je govorilo v primernih besedah o stanju in položaju slovenskega trgovca v naselbini. Na razpravo so prišli številni in važni predmeti, ki so temeljnega značaja za obstoj slovenske trgovine v Clevelandu. Med navzočimi smo videli naše stare in mlade trgovce, ki so povedali dovolj grenkih skušenj iz svojega trgovskega življenja. Čuli smo tudi nekaj krepkih govorov od strani naših trgovcev, ki so pojasnjevali položaj. Končno se je pa sklenilo, da se skliče še en sestanek, da se da prilika vsem trgovcem biti navzočim, in tozadevno se je izvolil odbor, ki naj sestavi program za prihodnji sestanek. V odbor so bili izvoljeni: Jack Pintar, Carl Mramor, Rudolf Perdan, Louis Prijatelj, John Godnjavec, Math Kobal in L. J. Pirc. Ta odbor ima sestanek v ponedeljek, 13. marca pri Mr. Jack Pintarju ob 8. uri zvečer, na 6706 St. Clair Ave. Prihodnja seja trgovcev pa se vrši v torek, 21. marca. Tozadevno bo naš časopis še obširno poročal.

2,000 pri pogrebu

Ko so včeraj pokopali demokratskega councilmana-a McGreala, se je nad 2000 ljudi udeležilo pogreba. Vsi councilmani in zastopniki raznih uradov mestne vlade so bili navzoči pri pogrebu.

50 dobi delo

National Acme Mfg. Co. naznaja, da je pokleala včeraj 50 svojih bivših delavcev na delo.

Ne podite delavcev od dela, pravi Roosevelt

New York, 9. marca. — V posebni knjigi, ki izide te dni, razpravlja predsednik Roosevelt o manirah delodajalcev, ki odslavljajo delavce od dela, kadarkoli se prikaže najmanjša kriza. V članku, ki ima naslov: "Glejmo v bodočnost," piše Roosevelt, "da bi imelo par industrijskih magnatov pravico metati delavce na cesto, kadarkoli se jim zljubi. Take oblasti ne bi smeli imeti niti predsednik Zedinjenih držav, kaj šele navadni delodajalci. Ameriški delavci ne smejo biti kanonski futer mizerije in depresije. Dostojnost Zedinjenih držav ne sme trpeti, da bi se z delavskimi silami razpolagalo tako, kot zahteva par "robustnih individualcev." (S temi besedami citka Roosevelt na bivšega predsednika Hooverja, ki se je v volivni kampanji izjavil, da je "robustni individualizem" pripeljal Ameriko na vrhunec napredka. Op. ure.)

Reden pouk v šoli

Staršem, ki pošiljajo svoje otroke v Slovensko šolo Slovenskega Delavskega Doma na Waterloo Rd., se naznanja, da se vrši zopet redno pouk. V petek zvečer za četrti razred. V soboto dopoldne se vrši prvi in drugi razred; popoldne pa tretji razred. Vsled potrebnih pripravl za mladinsko prireditve, se opozarja, da so otroci navzoči pri pouku.

Poziv

Člani in članice kluba društev fare sv. Kristine se pozivljajo, da se gotovo udeležijo važnega sestanka nocoj večer, v petek, 10. marca, ob pol 8. uri, v šolski dvorani fare sv. Kristine na Bliss Road, glede nedeljske prireditve. Pridite gotovo.

* Državna legislatura bo potrdila postavbo glede javnega dirkanja.

Milijoni za mesto

V Washingtonu že tiskajo nev denar, ki pride v kratkem med izstradane in potrebne državljane. Cleveland bo dobil svoj delež. Ta novi zvezni denar bo v obliki certifikatov, za katerimi stoji podlaga vrednosti zveznih boncov, ki so enako vredni kot zlato. Superintendent državnih bank bo imel kontrolo nad novim denarjem. Novi denar dobijo vse državne banke, in kakor hitro ga dobijo, bodo povečale odstotek izplačil, ki jih lahko banke dovolijo svojim vložnikom. Pričakuje se, da bo zvezna rezervna banka v Clevelandu dobila najmanj \$100,000,000 novega denarja, da garantira izplačila na stare vloge. Pripomniti pa je, kot se poroča iz Washingtona, da bo vlada gledala, da ljudje ne bodo dvigali nepotrebnih svot iz bank. Za male svote kot \$25 do \$100 se ne bo gledalo, kdor pa želi potegniti iz banke več kot \$100, bo moral razložiti, kako in kaj. Poleg tega prihaja poročilo predsednika Roosevelta, da bo njegova vlada gledala, da bodo bančne vloge bolj varne kot so bile sploh kdaj prej.

Zvezni prohibicijski urad je ustavil pogone na prodajalce opojne pijače

Washington, 9. marca. Zvezni prohibicijski direktor Amos W. Woodcock je danes naznanil da zvezni prohibicijski urad ne bo več prirejal pogonov na male prohibicijske kršilce, pač pa posvetil vso pozornost v bodoče onim, ki kuhajo žganje na debelo in ga prodajajo odjemalcem. Mr. Woodcock je izjavil, da kongres ni dovolil nobenih svot za zvezne prohibicijske agente, da bi bilo slednjim mogoče kupovati pijačo in potem aretirati dotične prodajalce. Kongres Zedinjenih držav je izrazilo odredilo, da zvezni prohibicijski agenti ne smejo več kupovati pijače, in če pijače ne kupijo, tudi ne morejo dokazati, da je dotični prodajalec kršil postavbo. Obenem se naznanja, da bo denar, ki je dovoljen od kongresa za vodstvo prohibicijskega urada, po 1. juliju znatno znižan, in pričakuje se, da bo prohibicijski urad polagoma umrl naravnem smrti, ker kongres enostavno ne bo dovolil denarja za obstoj suhaškega urada. V tem se vidi vpliv novega predsednika Roosevelta.

Poln pint

Prihodnjic, kadar kašljate ali ste "prehlajeni" se zglasite pri vašem zdravniku, ki vam od danes naprej lahko predpiše en poln pint žganja namesto pol pinta, kot je določala stara postavba. Upamo, da boste vsi prehlajeni, da se lahko okoristite z novo postavbo, če vam je še kaj denarja ostalo.

Cene nekoliko višje

Na trgu za živila se je včeraj cena nekoliko zvišala, kar je znamenje, da dobijo farmerji nekaj odstotkov več za živino in pridelke.

Italijan Zangara je priznal krivdo umora čičaškega župana Čermaka

Miami, Florida, 9. marca. — Z obrazom polnim smeja je laški anarhist, Giuseppe Zangara, priznal krivdo umora čičaškega župana Čermaka. Povedal je sicer, da ni hotel umoriti župana, pač pa je imel kroglo namenjeno za novega predsednika Roosevelta. Morilec je potom svojega zagovornika prosil sodnijo, naj slednja nikar ne upošteva trditve, da je nameraval umoriti župana. Postava pravi, da če kdo namenoma umori to ali ono osebo, ali pa če dobi oseba slučajno strel, se napadalca drugače sodi. Toda sodnik je prijel Italijana za besedo, rekoč, če je v resnici Zangara hotel usmrtiti predsednika Roosevelta, kar je Zangara potrdil. Zangara je kričal na sodnijo, da župana Čermaka niti poznal ni, torej ga ni hotel umoriti, pač pa mu je žal, ker Roosevelta ni umoril. "Vse predsednike bi rad pobil," je izjavil Zangara v slabih angleščini. "Kill evribody," je kričal Zangara. Pričakuje se, da bo anarhist poslan v najkrajšem času na električni stol.

Slovenski radio program

V nedeljo nam bo pa naš "Red Brancelj" pokazal, kako se zna igrati po radio. Kot nam poroča Mr. Charles Zorman, vodja slovenskega radio programa, bo zaigral Brancelj s svojim orkestrom sledeče točke: "Kaj si ti fantič!". To bo polka. "Kot ptica ta mala" bi valček. "Treba ni, treba ni, moje ljubce plavžati" bo prav luštna polka. Igralo se bo pa tudi "Ljubljanski valček" in "Šuštar" polka. To se tiče godbe. Potem bo pa tudi petje. Prav prijazno bodo peje Alice, Vida in Viktorija Kmet. Izbrali so si sledeče pesmice: "Rožmarin" — "Večernica" — "Potrkran ples." Zanimiv slovenski radio program prihodnjo nedeljo bo gotovo privabil obilo poslušalcev.

Listnica uredništva

A. L. Težko bi bilo mogoče v teh dnevih poslati kaj denarja v staro domovino potom rednih zavodov, ki pošiljajo denar. Treba bo počakati nekaj dni, da se razmere razjasnijo. Lahko sicer pošljete v registriranem pismu, toda na vašo lastno riziko. Predsednik Roosevelt je izdal povelje proti eksportu ameriških bankovcev v tuje dežele. — J. L. Pridite osebno v urad, bi se prav radi z vami pomenili. Pozdravi!

Suhači se bojijo

Iz Columbusa se poroča, da so suhači v silnem strahu radi volitev glede prohibicije, ki se bodo vršile v novembru mesecu. Vreditelji suhačev v državi trdijo, da bodo presleparjeni v jeseni. Pravijo, da bodo mokraši tako sleparili, da bodo suhači dobili manjšino. Strah je prvi korak k spoznanju, in upamo vsi, da bo suhaški strah prinesel zmago pravici in — pameti.

Senator Bulkley

Naš demokratski senator Robert J. Bulkley, iz države Ohio in Clevelanda, je bil počaščen od senata včeraj s tem, da je bil imenovan za načelnika odseka za tovarne. Ta urad je skrajno važen, zlasti kar se tiče delavskega vprašanja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo, celo leto \$6.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0623

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 57, Fri., Mar. 10th, 1933

Demokracija na križpotju

Eni izmed onih, ki so najbolj potrebni pomoči, so lastniki malih hiš in domačij. Ti ameriški lastniki hiš in domačij so, skupno vzeti, največ prispevali k davkom naših mest in držav. Nosili so ves čas največje breme, da so mestne in državne vlade lahko plačevale svoje stroške. To je bilo že od nekdaj prokletstvo malih posestnikov, da so morali plačevati visoke davke. Pri tem so enako prizadeti posestniki hiš v mestih, predmestjih in na farmah.

Nekaj se mora tozadevno narediti. Šolski sistem tozadevno porabi največ denarja od strani davkoplačevalcev. In dočim v velikih mestih še nekako financirajo izdatke za šole, in kar preostaja od davkov v velikih mestih za šole, uporabijo denar za šolski sistem v malih mestih in po deželi, kjer so davki mnogo manjši in redki. Tako je naravna posledica, da morajo lastniki malih domačij v mestih plačevati za šolsko vzgojo po deželi, kar je zelo krivičen sistem. Država bi morala prevzeti odgovornost za šolski sistem in vzgojo na svoja ramena, in upeljati davke, ki bi bili pravični za vse sloje prebivalstva, in s tem bi se razbremenilo lastnike malih domačij v velikih mestih.

Na primer, v državi Ohio, velja šolska vzgoja nekako \$70,000,000 na leto. Nekako \$18,000,000 do \$20,000,000 tega denarja pride samo iz mesta Cleveland, in mnogo šolskih okrajev je v državi Ohio, ki imajo letni deficit v svojem okraju, in denar, plačan v Clevelandu za šole v Clevelandu, gre za šolske namene v mnogih stoterih vasičah države Ohio. Ni čuda, da je stotine in stotine domačij prodanih malim davkoplačevalcem v mestih, dočim se farmarji združijo, stopijo skupaj, ne ponudijo ničesar za domačijo, ki pride na javno dražbo, in tako rešijo svoje domove, dočim tirajo od meščanov — sleherni cent za davke.

Na drugi strani se pa ne bi smelo nikakor prezirati farmarje, ki so podlaga narodnega trgovanja in življenja. Enako je z železnicami. Vse so začle v največje težave, in pripetilo se je zadnje čase, da so bile železniške družbe z njihov lastnino prodane na javni dražbi za malenkostno svoto, dočim so lastniki prej vložili milijone v njo. Tako je z industrijami, tako je s farmami, tako je z malimi domačijami.

Prenehati se mora absolutno z nasilnimi prodajami posestev, domačij in premoženja. Nova vlada mora upeljati motorijator na prisilne prodaje domačij. Kakor hitro bo mali posestnik domačije ali farme dognal, da mu ne preti prisilna zguba posestva, za katerega pridobitev se je trudil dolgo vrsto let, se bo vselilo zaupanje v njegovo dušo in z zaupanjem pride večja narodna energija, večja produkcija in končno normalni časi, katerih ameriški narod tako silno potrebuje.

In kje so danes ameriški delavci! Kar jih je danes brez dela in zaslužka, o slednjih niti govoriti ne moremo. Kar se pa tiče delavcev, ki so zaposleni, so slednji tako sramotno nizko plačani, da so popolnoma podobni onim, ki so brez zaslužka. Brezposelni dobivajo podporo v obliki hrane, kar nekako zadostuje za borno preživljenje, oni pa, ki so plačani za delo, zaslužijo toliko, da zadostuje za kos prigrizka dnevno, ne da bi govorili o ostalih potrebščinah. In da ne govorimo pri tem o ženskih delavkah!

Ze leta 1923 je prišla pred najvišjo sodnijo Zedinjenih držav na vrsto zadeva glede minimalne plače. Pet sodnikov je glasovalo, da postava, ki se jo zahteva je protustavna. To so bili reakcionarni sodniki, postavljeni tolmačiti postav po reakcionarnih predsednikih, dočim so štirje liberalni sodniki ob istem času glasovali, da je minimalna plača ustavna. Tako je en sam glas večine podrl standard delavskega zaslužka v Ameriki, za katerega se bori organizirano delavstvo.

Kaj naj rečemo o takih sodnikih najvišje sodnije, ki imajo zadnjo in najbolj odločilno besedo glede postav in ustave? Bivši predsednik najvišje sodnije Taft se je izjavil, da morajo industrije plačevati gotove svote uslužbenecem, da se slednji dostojno preživijo. Pa je bil napaden, da je radikalec. In najvišji sodnik Holmes, ki je enako glasoval, je bil napaden, da je v službi tujezemske propagande!

Od novega predsednika Roosevelta je odvisno, da imenuje v najvišjo sodnijo može, ki so liberalnega mišljenja, ki poznajo potrebe povprečnega Amerikanca, brez vsakega kričanja o patriotizmu. Pet sodnikov je danes članov najvišje sodnije Zed. držav, ki so skrajno nazadnjaški, in teh pet sodnikov lahko ovrže vse, kar sklene demokratični kongres in novi predsednik. Demokracija mora skrbeti, da se kaj enakega ne pripeti več. Kakšne so danes delavske plače, bomo razmotrivali v prihodnjem članku.

D O P I S I

Cleveland, O.—Zares živimo venk št. 137 SNPJ, da kakor v kritičnih časih in ta mora od vsakega leto, tudi letos ne zaostaja kje nas vedno bolj mori in tlačimo in priredimo veselico 18. č. k tlom. Pa nič zato, sestre, marca v počast vsem Jožetom in t. pogum in korajžo, pa bo slo. Pepetom in tudi Pepcam in vsem kljub vsem težočam se ne pod drugim, naj bo že ime to ali damo, zato smo pa sklenile na ono, vsak bo dobrodošel. Se ni društveni soji Naprednih Slo- komur ni bilo žal, kdor je po-

setil našo veselico, kajti odšel je domov veselo srca in prav židane volje iz dvorane in še prav težka je bila ločitev.

Torej sedaj vas zopet vabimo na našo veselico, ki bo pa nekaj posebnega, kot ni bilo še nikjer drugje. Vsak se bo lahko zabaval po svoji mili volji. Imele bomo fino godbo — naši fantje Hojerji. Drugo bo pa tudi card party in še nekaj: klobase in pa še kakšne: dolge, kratke, široke in še bolj široke, potem gorenjske, dolenske, štajerske, pa tudi krašovske. Da pa ne bo kake pomote med klobasami, naj omenim, da bodo tudi one, ki jih kličemo danke po domače.

Ne zamudite torej tega srečnega dneva 18. marca, saj naš god je samo enkrat na leto. Jože Pograjc, kje si? Ne zamudite tega, da ti ne bo do smrti žal. Pa tudi naš Jaka je vabljen na danke, ako si vsaj za tisti večer spremeni svoje ime na Jožeta ali Pepeta. Pozdrav vsem skupaj.

Ustanoviteljica društva.

Cleveland, O. — Z velikim zanimanjem sem bral članek, ki je bil priobčen v Ameriški Domovini pod naslovom "Jugoslovanska glasba," katerega je podpisal M.I.L. Kot direktor slovenskega radio programa, se čutim dolžnega, da pisca tega članka in javnost sploh, nekoliko seznanim s težočami, katere se nam stavijo na pot pri vodenju enakega radio programa.

Kot pri vsakem drugem podjetju, je treba denarja, da se tak program vzdržuje. Ako vzamemo v poštev današnje slabe čase, so se naši trgovci jako hvalevredno odzvali v podpiranju program z oglaševanjem. Seve, mnogo jih je bilo tako prizadežih v tej krizi, da jim je bilo nemogoče nam pomagati.

Edini stroški, ki so s programom, je radio oddaja postaja. Naš čas na tej postaji nas stane preko dveh dolarjev VSAKO MINUTO in to mora biti plačano vsako nedeljo sproti. Naši pevci, pevke in godbeniki so se izvršno pokazali v sodelovanju, ker so dali svojo pomoč popolnoma brezplačno do sedaj popolnoma vsi.

Program je dokazal fakt, da naš narod poseduje mnogo glasbenega talenta. Toda naši orkestri se morajo boriti s težočami, ker nimamo dovolj naše lastne orkestralne glasbe. Največ točk, ki so jih do sedaj igrali, je moralo biti igranih na posluh; melodije so jim dali njih očetje in matere, ki so jo prinesli še iz stare domovine.

Moje skromno mnenje je, da bi ne bilo praktično, ako bi zaružili hrvatski in slovenski radio programi. Ne bilo bi praktično za nas, ne za Hrvate.

Princip naših programov je, da oddajamo tipično slovensko glasbo in petje, z jako malimi izjemami. Ako bi združili programe, kot gori omenjeno, bi nastale v tem ovire.

Stotine pisem, v katerih se pohvalno izražajo o našem programu, je živ dokaz, da ga imajo ljudje radi.

Charles Zorman.

Chardon, O.—V nedeljo smo zopet imeli priložnost poslušati lep slovenski radio program.

Prav izvršno so igrali Lorainčani. Tudi pevki Miss Eisenhardt in Miss Polutnik sta jako lepo zapeli. Najbolj se mi je dopadla pesmica "Barčica po morju plava," katero sta zapeli v počast 54 letnice mojemu bratu Joe Rosenberger iz Ambridge, Pa. Tudi jaz se pridružim čestitkam, dragi brat in Ti iz vsega srca želim vso srečo! Bog Te ohrani zdravega še mnogo let! Najlepše pozdrave!

Anton Rosenberger.

Euclid, O.—Prav lepa hvala za nedeljski radio program. Godba in petje je bilo prav izvršno. Samo prekretek je bil program. Da bi tak program trajal vsaj eno celo noč, potem

Mučeniška smrt sv. Neže

Euclid, O. — Tako je ime predstavi ki jo uprizori Jugoslovanski pasijonski klub pod pokroviteljstvom kluba društev fare sv. Kristine v nedeljo 12. marca v velikem avditoriju Roosevelt javne šole na 200. cesti (prej se je imenovala Cut Rd). Igra bo nudila krasne in pa tudi pretresljive prizore. Imeli boste priliko videti življenje in trpljenje prvih kristjanov, nekako 300 let po Kristu. Takrat je vladal rimskemu cesarstvu cesar Deoklicijan, ki je bil smrtni sovražnik Kristjanov. Kaj vse so počeli s kristjani, je težko opisati. Kako so jih lovili, izdajali in gonili pred sodišče kar v skupinah. In kako so se glasile sodbje: smrt pod šibami, na natezalnici ali pa kot žrtve dvijih zveri v kolizeju.

Toda bolj ko preganjajo kristjane, več jih je. To ne dela malo skrbi rimskim sodnikom in svečnikom poganskih bogov. (Ko sem bral zgodovino izza tih časov, mi je prišla na misel ameriška prohibicija, ko so vsaki sodniki in njih barabe v privatne domove udirali ter tirali pred sodišče sicer mirne in poštene državljane, ki so se pregrešili edino v tem, da so ljubili kaj drugega bolj ko vodo. Kakšne kazni so se takrat delile, to lahko priča tisoče naših rojakov. Toda pustimo to, saj bo kmalu boljše v tem oziru.)

Tudi igra "Mučeniška smrt sv. Neže" predstavlja živo sliko trpljenja in mučenja takratnih kristjanov. Kako neustraheno sprejemajo kristjani smrtne obsodbe, boste imeli priliko

videti v nedeljo, zlasti pa pri Neži. Neža je bila 13 letna hčerka premožnih in plemenitih rimskih staršev, v katero se strastno zaljubi sin rimskega pretorja. Toda njegovo ljubezen zavrne, rekoč da je že nevesta in sicer nevesta Kristusova. Kaj je sledilo zatem, boste videli v nedeljo. Kako je bila Neža obsojena v smrt na grmadi, toda ogenj se je ne prime. Strah in groza med množico. Hitro je zatem obsojena, da se ji odseka glavo, kar se tudi zgodi. Pridite v nedeljo v Roosevelt šolo in prepričali se boste o tem sami.

Koliko poganov se spreobrne in pristopi v vrste kristjanov. Celu duhovnice boginje Veste zapustijo svoje službe in pristopijo h kristjanom. Toda zadnje jih ista usoda kot Nežo. Rimski sodnik sam obupa in zakliče z močnim glasom: "Roka, ki brani Nežo, je mogočna in pod to roko se bo klonil tudi Rim!"

Pretresljiv prizor pa nudi četrto dejanje, ko nastopi Nežina mati, sestre in obupani sodnik Sinfonijan.

V zadnjem dopisu je bilo poročano, da se igra prične ob osmih, kar pa ni pravilno, ampak igra se prične točno ob pol osmih v Roosevelt javni šoli. Morebitni preostanek je namenjen v korist fare sv. Kristine. Torej v nedeljo vsi na igro, ki bo največja, kar jih pomnimo v naši naselbini. Nastopi nad 50 izurjenih igralcev in igralk. Z velikim posetom jim dajmo pogum in veselje za nadaljno delo na kulturnem polju.

S pozdravom, za društva fare sv. Kristine:

Frank Kosten.

Rainbow Hunting & Fishing Club

Piše J. GLAVIČ

Fantje od našega kluba so vabljeni, da se vsi udeležijo strelske bitke z Euclid Rifle klubom, ki se vrši v nedeljo 12. marca. Zberite se vsi ob eni uri popoldne v SND na 80. cesti. Tekma se prične točno ob dveh popoldne, zato vas opozarjam, da pridete vsi pravočasno, da se skupaj odpeljemo na določeni prostor. Najdejam se, da se vsi udeležite te tekme. Tam bodo navzoči tudi Barbartonski lovci. Mi smo sigurni, da bomo zmagali mi. Mr. Fortuna že ves teden premišlja, kam bo zastavo spravil, ko jo prinese iz bitke. No, se bo že kje dobil kak prostor za fašo. Newburčani se že pogovarjajo, da nas bodo čakali, ko pridemo iz vojske. Če pridemo s zastavo, nas bodo sprejeli tako, če pride-

mo pa brez nje, nas bodo sprejeli pa tako. Torej je bolj priporočljivo, da si priborimo zastavo, da ne bo pozneje kake pomote pri slavnostnem sprejemu.

Izid našega zadnjega streljanja:

Mirtel J.	152
Novak A.	159
Zagar A.	160
Miller J.	168
Jazbec ml.	176
Gliha L.	171
Glavič J.	164
Golla W.	167
Rev. Franko	166
Plute J.	168
Kie J.	153
Jerič J.	157
Fink A.	152
Hočevlar L.	169
Fortuna J.	151

EUCLID RIFLE and
HUNTING CLUB.
Piše A. BAVETZ

Fantje od St. Clair Rifle kluba so sedaj taki, da že skoro z vsakim ne govorijo in bo treba pri vsakem članu tega kluba, če mu bo človek hotel reči "halo," najprej napraviti kolekovano prošnjo za dovoljenje. Vse to izvira iz njih zmage nad Euclid Rifle klubom. Toda, saj se jim bo še utepalo in se jim bo. Bodo že še prišli pod našo tepko sest in takrat bo pa druga pela.

Kako da je prišlo do krize pri našem klubu, oziroma da smo pogoreli, nihče ne ve in se tudi preiskovalo ne bo. Eno je pa gotovo, in to se približe na ta največjo češpljo, da naši fantje so šele po zadnjem porazu pljunili v roke in se ozirajo na vse strani in kličejo na korajžo. In ni so ostali samo pri prazni besedi, ampak hočejo tudi pokazati dejansko, da "kaga se pa bajema." Da se bo pa beseda spremenila v živo dejanje, so povabili na tekmo ne samo en sam strelski klub, kot si to mislijo St. Clairčanje, ampak kar tri, reči in piši t-r-i!

Povabili so Rainbow Hunting

nam ne bi bilo treba ne jest ne pit. S prijateljskim pozdravom,

M. Globokar.

Če verjamete al' pa ne.

že par dni sem nas dražijo, da nam bodo izdali "fouš gnar," ali nekaj denar, ki ne bo denar, pa bo vendar denar. Kolikor jaz razumem, pa nisem še gotov, bodo tega denarja toliko tiskali, da se bo kar gnoj iz njega delal in ga bo vsak dobil, ko ne bo razneslo silno grmenje in drdranje strojníc, šrapnelov in granat.

Da smo napravili tekmo v nedeljo, je vzrok ta, ker nekateri je morejo priti v delovnik zvečer. Je pa tudi bolj pripravno, ker bomo dlje skupaj in je od nedelje do ponedeljka precej dolg korak.

Naše fante se tem potom opozarja, naj ne hodijo v nedeljo popoldne nikamor drugam, kot na strelišče. Da se ne bo kdo peljal na piknik, ali da se ne bo šel kopat v jezero v tem lepem vremenu. Sedaj vas kliče domovina in ohajčan, da se udeležite tekme in prebijete eno nedeljo popoldne v prijetni družbi. Tudi če nas vsi trije klubi namahajo, nič zato, jih bomo pa pri marjašu obrali, ki se bo po streljanju sigurno razvil.

Torej v nedeljo 12. marca, točno ob dveh popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Izid streljanja zadnji terek:

Kozely	59
Bruss	67
Marn	76
Mandel	73
Knaus	69
Dolsak	48
Janc	69
Gole	87
Jerič	46
Bavetz	78
Baraga	55
Sepic	82
Dolenc S.	77

DNEVNE VESTI

Japonci kupujejo stare ameriške avtomobile

San Francisco, 9. marca. Mogoče se čudite, kam gredo stari avtomobili, ki niso več za rabo? Japonci jih kupuje. Zadnje čase je poslala sem 10 svojih parnikov, ki so naložili stare ameriške avtomobile, katere radi Japonci kot staro železje in pločevino. Vlada japonskega cesarja, ki je kupila te avtomobile po izvanredno nizkih cenah, od \$2.00 do \$5.00 bo v svojih tihovarnah dobila marsikaj koristnega iz njih. 20,000 starih avtomobilov je bilo te dni odpeljanih iz Amerike.

Herbert Hoover se počuti kot "nov mož"

New York, 9. marca. Bivši predsednik Herbert Hoover se danes boljše počuti kot še kdaj prej od leta 1927, ko je bil izvoljen predsednikom. Hoover obiskuje dnevno razne trgovine, kjer kupuje svoje potrebščine, prvič v štirih letih, ne da bi bil obdan od tajne policije. Hoover se je izjavil, da je vesel, ker se je znebil predsedniških skrbi.

Čičaške banke so zaprte do petka, 10. marca

Chicago, 8. marca. Governor države Illinois je izdal novo proklamacijo, v kateri izjavlja, da morajo biti banke v Chicagu in po ostalih mestih države Illinois zaprte do 10. marca. Banke so hotele odpreti včeraj, ko jim je governor nakano preprečil.

Avstrijska republika je dobila diktatorja

Dunaj, 8. marca. Avstrijski predsednik, dr. Miklas je odredil na priporočilo ministerskega kabineta, diktaturo za Avstrijo. Vlada ne bo dovolila tekoni diktature nobenih parad, javnih zborovanj ali svobodne pisave časopisja.

likor ga bo hotel. Jaz sem že pripravil velik kufer, ki ga bom del na mašino, da bom ta denar seboj vozil, kadar bom šel kam marjašat. Ampak ena stvar je, ki mi dela silne preglavice. Bral sem namreč, da bodo tiskali ta denar v vrednosti \$1.00, \$2.00, \$5.00 in \$10.00. Torej če bo najmanjša vrednost tega novega denarja samo en dolar, kako bomo pa potem marjašali? Ali naj marjašamo "ajnfoh" po dolarju? Potem bi bil že petel \$5.00 in plauder \$10.00. Kje so pa še kontre! Do sedaj smo marjašali navadno po niklju, pa še to je včasih hudo narobe hodilo, ko smo nehali. Sedaj pa kar po dolarju, nak, to se mi zdi pa vseeno malo preveč. Jaz sem že pisal v Washington, naj napravijo nekaj tega denarja po niklju vrednosti in to samo za marjašanje, drugače bo taka zmešanica, da ne bo za nikamor. Saj če se nočejo v Washingtonu badrat s tako malenkostjo, naj pa meni dajo pooblastilo, pa bomo v naši tiskarni natiskali, da jih bo za vse marjašanje celega sveta dovolj.

Meni se zdi prav, da sem se potegnil za marjašanje. Zakaj pa ne, saj smo tudi mi pošteni državljani (pri deljenju kart se sicer ne gleda tako natančno), zvesto izpolnjujemo 18. amandment kar se tiče uničevanja pišave, smo pridni zakonski možički in svojim ženicam kolikor mogoče malo delamo nadleže doma in skrbno gledamo na to, da smo jutraj za zajetek gotovo doma. Dolgove pri marjašu tudi točno plačujemo, če se nas o tem opomin, in se tudi ne kregamo glede te depresije tako, kot se drugi ljudje. Torej iz gornjih razlogov bi moral Washington nekaj storiti za marjašanje in tudi bo, če jaz kaj vem.

Jože Grdina je pisal, da je videl v Floridi tako mizo, ki se vrti. Če bi mi to povedal kdo drugi, bi si mislil, da se miza ni vrtela, ampak tisti, ki jo je gledal. Ampak ker Jože ne pije, mu verjamem. Kako da v starem kraju še niso prišli na to idejo, da bi imeli take mize, ki se vrtijo, mi ne gre v glavo. In ravno tam bi jih tako zelo potrebovali. Predstavite si v mislih samo tako mizo, ki se vrti, na taki mizi pa skledo žgancev, vrh žgancev pa velikanski kup ocvirkov. Ko bi se družina vsedla kmizi, bi hišni oče ukazal žlice v roko, potem bi pa zavrtel mizo, ki bi se vrtela in pred nosom družine bi se mamljivo ponujali ocvirki, zdaj pred enim, zdaj pred drugim in vsak bi si pomagal, kolikor bi mogel enkrat zajeti. Seve, počasnež bi bil pri tem na škodi, ampak, kolikor je meni znano, pri tem je malo počasnetov.

S tem bi se odpravilo tisto večno in sitno izpodkopavanje pod ocvirki, ki je bilo v navadi, ko sem bil še jaz doma. Sedaj je morda drugače, ampak takrat je bilo v navadi tako, da kdor je izpodkopal najprej pod ocvirki, k tistemu so se prevrnili, njemu v veselje in ostalim v silno zamero.

Se reče, saj nekaj takega o mizi, ki se vrti, so že pojmovali naši stari Slovenci. Pri neki hiši so imeli čevljarja v šteri. Mati prineso na mizo skledo žgancev, ki so se tresli v svoji bahatosti in vrhu žgancev so se šopirili velikanski ocvirki, ki pa niso bili pravično razdeljeni na vse štiri strani sveta, ampak jih je padlo na eno stran nekaj več. In modra gospodinja je obrnila skledo tako, da je tisti ocvirkov plaz prišel pred hišnega očeta, da ne bo potem kakšnega prerekanja. Suštar pa tudi ni na glavo padel in je videl diplomacijo od druge strani, pa je prijel za skledo, jo zasukal tako, da so prišli ocvirki predenj. Da bi pa to obračanje sklade ne padlo tako v oči, je spregovoril pri tem pametne besede: "Danes bo še deževalo!" Gospodar je razumel situacijo, pa ne bodi len, prime za skledo in jo zasuje nazaj, rekoč: "Bo, ali pa ne bo!"

Mlinarjevi

Za "Ameriško Domovino" preštalil M. U.

DVAJSETO POGLAVJE

Apolonija se je izogibala na povratku ulic, kjer so bile gostilne, v katerih so jo poznali. Tudi se ji je mudilo, ker je vedela, da bo dan le kratke. Blizu in daleč so odmevali po cesti zvončki sani. Prehitevala je težke sani in marsikateri voznik ji je v šali dejal: "Kam pa tako hitro?", ko je videl, da se ji tako mudi.

Smejala se je, bila tako vesela, da se je sramovala: saj je šla od smrtne postelje svojega drugega očeta. Vsega se je veselila: hitrih vran, ki so se potepale okolo ceste, otrok, ki so se drsali po mlakužah ali pa brzeli s sanmi po bregovih. Zakaj sem taka? Aj, zdi se mi, da se veselim otroka. Saj je vendar le ljubek angelček. In zdela se ji je, kakor bi morala pričeti teči. In še eno veselje jo je navdajalo, ki je bilo dokaj močnejše od onega. Za to veselje pa ni vedela imena. Vendar — preživela je zopet presrečno uro! "In vendar pojdem na romanje! On je mora še doživeti! Par let le me bo otrok še zadrževal — več pa gotovo ne!"

Lahke sani so privozile za njo. V njih je sedel mladenič v sivi mlinarski obleki. Zastavil je: "Oj, dekle, ali hočeš prisesti?" Obotavljala se je in ga zvedavo gledala, kajti ni ga poznala. "Le prisedi, saj ne grizem, pa tudi ne bo dolgo!"

Prisedla je, poziv ji je le preveč prijal. Kobila sicer ni bila bogve kako hitra in sani tudi ne dirkalne. Vendar pa je človeku bolje, po beraško se peljati, kakor pa gosposko pete brusiti.

"Imela boste še dolgo pot potem itak," je pričel on pogovor. "Ne mogla bi dejati, da vas poznam" je poskušala poizvedeti.

On pa je odgovoril: "To si pač lahko mislim. Kajti dolgo sem bil v tujini. Hotel sem pač pogledati, kako delajo drugje!"

"Nu, mlini pač povsod klopočejo in mliniski kameni so tudi menda povsod okrogli."

"Prav pravite, vendar pa ne v tem, kar nameravate povedati. Za mlinarje se pričanja nova doba in na Dunaju se je že pričelo. Odjemalci, to je že res, so čuli dan in noč, mlinarji pa smo že tisočletja spali. Kdor pa se še sedaj ne bo zbudil, nu, tega bodo sedaj pokopali."

"Mladi vedno mislijo, da pri njih začenja nov svet! Jaz mislim, da ne bo dobro žito v večnost dajalo slabe moke in nasprotno!" se mu je smehljala, kakor bi se sama prištevala k starim.

Mladenič pa očitno ni hrepenel po naglici. Sedel je s svojimi širokimi plečami, premišljenega obraza. Njegova govorica je bila počasna. Tudi se je upal, jo le tako bežno pogledati s svojimi rujavimi očmi. O svoji stvari pa je bil gotovo do dna prepričan in se tudi očitno ni danes prvič zanj boril.

"Tako pač trde vsi tu naokoli. V resnici pa ni prav. Mi meljemo slabo moko iz dobrega zrnja. Naši ljudje bi morali imeti vernejše zobe, ki se porastejo, ako naj bi si ne obrabili na pešeni moki zob. Vendar, nikar ne mislite, da sem bojevit petelin. Pač je tako ... kadar pride pes, da izkopa krta, tedaj pride poln navdušenja in kar ne more nehati. Ali so tudi pri vas kolesa zamrznila? To se mora

tudi spremeniti, kako — tega seveda sedaj še ne vem!"

Apoloniji je bilo dokaj neprijetno, ker jo je on očitno poznal, a se ona ni mogla zmisлити, kje bi ga bila že videla. Na vrhu klanca se je njegova pot cepila na levo. Tu je ustavil in dejal: "Neprijetno mi je, da vam moram reči, da boste morala izstopiti. Jaz moram k Kamenarjevim, kajti jaz sem Kamenarjev. Pa brez zamere. Bal sem se bil, da boste moje vabilo zavrnila, ako vam povem prej, kdo sem. Pa saj sva, ako se pravilno vzame, v zlahti. Očetje so bili sovržniki. Jaz pa bom skrbel, da postanemo zopet prijatelji. Ali sva midva storila dober začetek tedaj?"

Podala sta si roke. Apolonijina pot je bila še dolga. Pri spodrsli cesti in, ker se je morala ogibati večkrat v globoki sneg, je prišla šele kasno in kaj lačna domov. Pri otroku pa ni bilo stare Marijane, pač pa Agata.

"Tako sem jokala in Lovrenc je same jeze kar zbolel, ker si nam to storila," je sprejela Apolonijo. "Tujo beračico prosiš pomoči!"

Apolonija je pomišljala, ni mogla najti svoje jeze. Vendar je odvrnila: "Misliha sem, da ti je v sramoto priti sem — radi očeta in otroka. Tedaj bi me bilo tudi mene sram, ko bi te morala nečesa prositi."

Lepe, svetle Agatine oči so takoj zaplavalje solza. Priznala je: "Saj bi se najraje sama sebe tepla, a ti veš, kaj se pravi, ako je človeka strah. Pač ne morem kaj, a ob pogledu na rane in bolnike in kri mi postane slabo! In le poglej, kaka sem!"

Apolonija je bila tako trudna, da je takoj sedla za mizo. Agata je v svoji otroški razneženosti izgledala tako ganljivo, a vendar se ni mogla Apolonija premagati, da ne bi dejala: "Tedaj se mi Lovrenc smili — kajti tudi on bi lahko enkrat zbolel!"

"O, pri njem pa bi bilo drugače! Za svojega Lovrenca bi storila vse!"

"Tedaj upajmo, da tudi za mlin," je dejala Apolonija nekako zase, a potem glasneje: "Pač si gotovo že opazila, da je v mlinu mnogokaj, česar bi človeka lahko bilo strah. Ne pomagaj pa drugega, nego krepko poprijeti, sicer se uporniki razpa-

sejo v pravcate strahove!"

Mlinarica je razumno prikimala in vzdihnila: "Da, saj je že skoro tako daleč prišlo! Pa sem te hotela prositi, Apolonija, ko bi ne hotela za par dni pomagati. Peka mi dela preglavico, a dekle so tako lene ... kar naprej ne morem!"

Apolonija si je vzela skledo mleka in nadrobila molče kruha. Jezilo jo je, da ni imela mlada žena toliko gospodinjkega razuma, da bi ji pripravila kaj gorkega. Nastopil je kaj mučen molk. Apolonija je mislila na mir in pa na očetove besede, ko ji je dejal, da je treba ženo vzgajati že pri prvem hlebu kruha.

Boječe je pričela Agata: "Lovrenc je dejal, da bo on pokazal ljudem, kam spada otrok, ako se ga sama ne moreš odkriti. Ako ti on napravi to uslugo in, če ti bo dolgčas, potem mi že lahko nekoliko pomagaš."

"Ne, niti koraka ne stopim več v mlin," je odvrnila Apolonija sedaj odločno. "Le v vrt se pojdem. Saj bi sicer dejali, da hočem samo ukazovati. Pokazala pa sem ti tudi vse, kako mora biti. Ako ne postaneš sedaj mlinarica, tedaj ne boš nikdar! Prišel bo še čas, ko mi boš hvaležna za vse ono, kar ti nisem storila!"

Mala mlinarica je postala v glavico rudeča in zasikala: "Sedaj mi je žal, da sem ti govorila prijazno besedo. Ampak nikdar več — nikdar!" Šla je brez pozdrava in je zaloputnila vrata, da se je speči otrok prebudil.

Drugega dne, ki je bil zopet prekrasen zimski dan, je čakala Apolonija vesti od Lucije. Ob vsakem bližajočem se žvenkljanju sani je vstala. In res, okoli ene popoldne, so zavozile hitre sani preko mlinškega dvorišča naravnost k hišici. "Sedaj so prišli po črvička!"

Ivanka je že ves dan, lepo nališpana, počivala v novi, modri zibelki.

"Zibelko jim bom tudi dala — kaj bi jaz z njo," je pomišljala, ko je hitela po košaro. Nato je dvignila otroka iz zibelke in se prisrčno, a ne brez obžalovanja, poslovlja od njega. Božajoč in ljubkujoč ga, je stopila k oknu. Voznik — ali je to Dolinar — je obsedel na saneh. Neka ženska si je baš pri vratih otresala sneg. Skozi okno je Apolonija lahko le videla, da nosi ženska pod pazduho sveženj. Apolonija je stopila z otrokom pred hišo. Pred njo je stala tuja gospa. "Ali me še poznaš?"

"Kdo bi bili — ah, sestričina Felicija!"

"Le ostanek Felicije, da!" Apolonija je mislila to in ono! Kaj le hoče ona? Miroljubnosti pač ni obetal ta zaripli, hudobno se režeči obraz. Oborožila se je s hladnostjo, vendar pa je dejala prijazno, naj bi sestričina vstopila v gorko izbo, otroka zebe.

Felicija je vstopila, snela sveženj, ki je visel na levi roki, ga postavila na tla, se ozrla, ga razvila in položila v prazno zibelko — otroka. "Tako," je dejala. "Tako!" Nato se je okrenila k Apoloniji, pogledala jo, kakor bi se bile baš besno prepirale, ter takoj zavpila z rezkim glasom: "Ti si me tedaj izgrizla ven, srčna deklina! Tako dočela pa se tudi svoje zmage ne boš veselila! Da veš: ta otrok tu v zibelki, je tvojega očeta otrok! ... O, ne! Ne lažem, saj veš sama — ti, ki znaš tako dobro računati. To razmerje je bilo tvoje maslo. On se je izmuznil, jaz pa naj sedaj obsedim s tem nesrečnim mehom in naj si prste grizem. Tu ga imaš, devica! Seveda — in sedaj moraš preskrbeti še mene, kajti sedaj si bom vendarle lahko dobila vdovca, a zato mi moraš odvzeti ti — ta privesek! Tvoja dolžnost je!"

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE NADVSE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE HČERKE IN SESTRE

Angela Aidisek

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 10. marca, 1932. Tvoja mati in sestra, katere si tu zapustila, Te ne morejo pozabiti. Žalostne in potrne smo ob spominu na Tvojo smrt.

Hčerka draga, sestra mila, ki smo iskreno Te ljubili, tam v raju se zdaj veseli, ter v grobu hladnem mirno spi.

Zapušča

Napočil dan bo vsem vstajenja za večno srečnega življenja, da v raju svetem spet združili, dodeli Bog nam dobri mili.

Žalujejo mater in tri sestre.

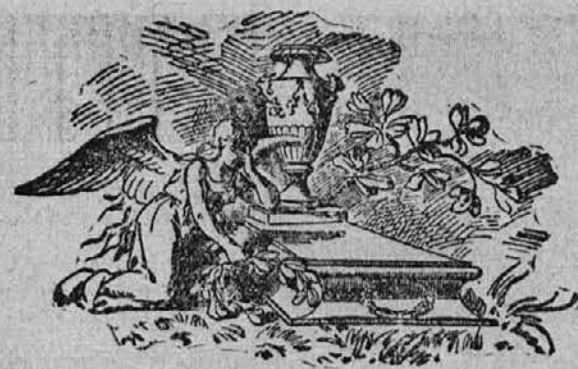
Cleveland, O., 10. marca, 1933.

FRANK G. GORNIK

SLOVENSKI ODVETNIK

V mestu (čez dan)
1259 Union Trust Bldg.
E. 9th in Euclid Ave.
Telefon Main 7260.

Podružnica na 15335 Waterloo Rd.
Suite 2, v Slov. Domu
Zvečer od 6:30 do 8:00.
Telefon: KEnmore 1244

Naznanilo in Zahvala

Žalostnim in potrtem srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je neizprosna smrt nanagloma pretrgala nit življenja mojemu nepozabnemu in ljubljenu soprogu

Anton Šepec

ki je postal žrtev nesrečne usode, ko je bil za det od avtomobila in je dobil nevarne poškodbe, katerim je takoj podlegel in za vedno zatisnil svoje trudne oči dne 2. februarja 1933. Položili smo ga v hladni grob dne 6. februarja 1933 na Calvary pokopališče.

Ob priliki njegove nepričakovane in hitre smrti si štejemo v dolžnost, da se lepo zahvalim vsem, ki so mi bili v pomoč in tolažbo v teh bridkih in težkih dneh.

Prisrčno se zahvaljujem vsem onim, ki so položili krasne vence okrog krste pokojnega in vsem, ki so darovali za svete maše, kakor tudi vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob času pogreba. Ravno tako se prav lepo zahvaljujem sosedom in znancem iz 66th St. in Bliss Ave. za krasen venec, ki mu je krasil krsto v zadnji spomin.

Lepa hvala vsem onim, ki so ga prišli pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru ter vsem, ki so čuli pri njem in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Iskreno se zahvaljujem Rev. B. J. Ponikvarju za opravljene cerkvene obrede in za krasen in tolažilni govor v cerkvi. Ravno tako lepa hvala pogrebniku Frank Zakrajšku za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba in za vso prijazno postrežbo.

Ti pa, ljubljani in nepozabni soprog in skrben gospodar, ki si se tako nepričakovano naglo ločil iz tega sveta, počivaj v miru po prestopu zemeljskem trpljenju. Prestal si težavno pot te solzne doline, sveti naj Ti večna luč in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoča

Cleveland, O., 9. marca 1933.

JOHANA ŠEPEC, soproga.

PREDSTAVA

'Mučeniška smrt sv. Neže'

katero priredi

Jugoslovanski pasijonski klub

pod pokroviteljstvom

KLUBA DRUSTEV FARE SV. KRISTINE

v korist fare sv. Kristine, Euclid, O.

V ROOSEVELT JAVNI ŠOLI NA 200. CESTI

dne 12. marca

ob osmih zvečer

Cenjeno občinstvo je prijazno vabljeno, da poseti to velezanimivo predstavo, katero bodo podali na odru prvovrstni igralci.

Prireditev Clevelandске Federacije S. N. P. Jednote, v nedeljo 12. marca, v Slov. Nar. Domu na St. Clair

Zanimiv program: popoldne ob 2:15 godbene točke, komični prizori, igra, umetni ples, itd. Velik ples zvečer v spodnji dvorani. Fina godba. Za stare in mlade. Bob Tekautz orkester. Nizka vstopnina, samo 25c. Prireditev je v pomoč brezposelnim članom in članicam.